

Eerste lezing uit het boek Jeremia (Jer. 1:4-5.17-19)

De HEER richtte zich tot mij:

'Voordat Ik je vormde in de moederschoot,
had Ik je al uitgekozen,
voordat je de moederschoot verliet, had Ik je al aan mij gewijd,
je een profeet voor alle volken gemaakt.'

Jij, Jeremia, maak je gereed

en zeg hun alles wat Ik je opdraag.

Laat je door hen geen angst aanjagen,
anders zal Ik jou angst aanjagen in hun bijzijn.

Ik maak je nu tot een vestingstad en een ijzeren zuil,
tot een bronzen muur om stand te houden tegen het hele land:
de koningen en leiders van Juda, de priesters en het volk.

Ze zullen je bestrijden, maar je niet overwinnen,
want Ik zal je terzijde staan en je redden – spreekt de HEER.'

- Woord van de Heer – Wij danken God

Antwoordsalm (Ps. 71)

Mijn mond verhaalt van uw gerechtigheid.

Bij U, HEER, schuil ik, maak mij nooit te schande,
red en bevrijd mij, doe mij recht,
hoor mij en kom mij te hulp.

Mijn mond verhaalt van uw gerechtigheid.

Wees de rots waarop ik kan wonen,
waar ik altijd heen kan gaan.
U hebt mijn redding bevolen,
mijn rots en mijn burcht, dat bent U.

Mijn mond verhaalt van uw gerechtigheid.

U bent mijn enige hoop, HEER, mijn God,
van jongs af vertrouw ik op U.
Al vanaf mijn geboorte steun ik op U,
al in de moederschoot was U het die mij droeg.

Mijn mond verhaalt van uw gerechtigheid.

Spreken zal ik over uw macht, HEER, mijn God,
de rechtvaardigheid roemen van U alleen.
God, U onderwees mij van jongs af aan,
en steeds nog vertel ik uw wonderen.

Mijn mond verhaalt van uw gerechtigheid.

Tussenzang

Tweede lezing uit de eerste brief aan de Korintiërs

(1 Kor. 12:31-13:13)

Richt u op de hoogste gaven.

Maar eerst wijs ik u een weg die nog voortreffelijker is.

Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen –
had ik de liefde niet,

ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong
of een schallende cimbaal.

Al had ik de gave om te profeteren
en doorgrondde ik alle geheimen, al bezat ik alle kennis
en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen –
had ik de liefde niet, ik zou niets zijn.

Al verkocht ik mijn bezittingen
omdat ik voedsel aan de armen wilde geven,
al gaf ik mijn lichaam prijs om te worden verbrand –
had ik de liefde niet, het zou mij niet baten.

De liefde is geduldig en vol goedheid.

De liefde kent geen afgunst,
geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid.

Ze is niet grof en niet zelfzuchtig,
ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan,
ze verheugt zich niet over het onrecht
maar vindt vreugde in de waarheid.

Alles verdraagt ze, alles gelooft ze,
alles hoopt ze, in alles volhardt ze.

De liefde zal nooit vergaan.

Profetieën zullen verdwijnen,
klanktaal zal verstommen, kennis verloren gaan –
want ons kennen schiet tekort en ons profeteren is beperkt.
Wanneer het volmaakte komt zal wat beperkt is verdwijnen.
Toen ik nog een kind was sprak ik als een kind,
dacht ik als een kind, redeneerde ik als een kind.
Nu ik volwassen ben
heb ik al het kinderlijke achter me gelaten.
Nu zien we nog maar een afspiegeling, een raadselachtig beeld,
maar straks staan we oog in oog.
Nu is mijn kennen nog beperkt,
maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben.
Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde,
deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

- Woord van de Heer – Wij danken God

Evangelie (Luc. 4:21-30)

Jezus zei tegen hen: 'Vandaag is de schrifttekst die jullie gehoord hebben in vervulling gegaan.'

Allen betuigden Hem hun bijval en verwonderden zich over de genaderijke woorden die uit zijn mond vloeiden, en ze zeiden:

'Dat is toch de zoon van Jozef?'

En Hij zei tegen hen:

'Ongetwijfeld zullen jullie Me dit gezegde voorhouden: Geneesheer, genees uzelf.

Doe alles waarvan wij gehoord hebben dat het in Kafarnaüm gebeurd is, ook hier in uw vaderstad.'

Hij vervolgde:

'Luister, Ik zeg jullie dat geen enkele profeet welkom is in zijn vaderstad.

Maar Ik zeg het jullie zoals het is: in de tijd van Elia, toen de hemel drie jaar en zes maanden lang gesloten bleef en er in het land een grote hongersnood uitbrak, waren er veel weduwen in Israël.

Toch werd Elia niet naar een van hen gezonden, maar naar een weduwe in Sarepta bij Sidon.

En in de tijd van de profeet Elisa waren er veel mensen in Israël met een huidziekte die hen onrein maakte.

Toch werd niemand van hen gereinigd, maar wel de Syriër Naäman.'

Toen de aanwezigen in de synagoge dit hoorden, ontstaken ze in grote woede.

Ze sprongen op en dreven Hem de stad uit, naar de rand van de berg waarop hun stad gebouwd was, om Hem in de afgrond te storten.

Maar Hij liep midden tussen hen door en vertrok.